

Δεν έχουμε ανάγκη των σύγχρονων οπτικοακουστικών μέσων για να δούμε, να γευτούμε ή να διαβάσουμε το βιβλίο της φύσης!!!

Γράφει
Ο Ευάγγελος Μαυρογόνατος

"Έδω πὸν κάθουμαι, νοιώθω πῶς εἶμαι μακρυνὰ ἀπ' ὄλους αὐτοὺς τοὺς βραχνάδες πὸν τοὺς ἔχουνε γιὰ εὐτυχία οἱ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι.

Φυσᾶ στὸ πρόσωπό μου τὸ δροσερὸ ἀγεράκι, μπαίνει ἀπαλὰ στ' αὐτιά μου, σὰν νὰ μὲ χαιρετᾶ. Σιγοσαλεύουνε τὰ κλαδιὰ κι οἱ κορφές τῶν δέντρων. Μαμούνια περπατοῦνε στὸ μοσχοβολημένο χῶμα, τὸ κάθε ἓνα τραβᾶ τὸν δρόμο του κι ἔχει τὸν σκοπὸ του.

Ποῦ πηγαίνουνε; Μυστήριο. Πεταλούδια καὶ μυγάκια λογιῆς-λογιῆς, ἄλλα μακρουλά, ἄλλα στρογγυλά, πετᾶνε καὶ μαζεύονται γύρω ἀπὸ τὸ φῶς πὸν εἶναι ἀναμμένο

ἀπὸ πάνω μου. Ὅλα εἶναι σπουδαῖα, ὅλα ἀξιαγάπητα. Κι ἐγὼ εἶμαι ἓνα ἀπ' αὐτά. Δὲν ἀκούγεται τίποτα, παρεκτός ἀπὸ τὶς σταλαγματιές τὸ νερὸ πὸν πέφτουνε ἀπὸ τὴ βρῦση, κάνοντας τὴ σιωπὴ ἀκόμα πιὸ βαθειά. Σὰ νὰ γίνεται γύρω μου κάποια μυσταγωγία. Τὸ μυστήριο τοῦ κόσμου τὸ νοιώθω καὶ μέσα μου κι ἀπέξω. Μυστικὲς θύρες ἀνοίγουνε ἀπὸ παντοῦ. Τὸ κάθε δέντρο, τὸ κάθε χορτάρι, τὸ κάθε λουλούδι, σὰν νὰ μὲ βλέπει μὲ τὰ μυστηριώδη μάτια του." (ΦΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ)

Στη σημερινή μας εποχή την τόσο ταραγμένη, όλα γύρω μας φαντάζουν μαύρα, και το μόνο που ακούμε από το πρωί που ξυπνάμε, είναι οι οικονομικοί δείκτες και οικονομικά μέτρα εξυγίανσης της οικονομίας, η οποία θα μας προσφέρει ευμάρεια, καλοπέραση, ευδαιμονισμό, χλιδή, χρήμα άφθονο για ικανοποίηση του ακόρεστου καταναλωτισμού μας, αυτόν που μας μπόλιασαν εδώ και πολλά χρόνια στο μυαλό μας και δεν λέμε ν' αποτοξινωθούμε, αντίδοτα υπάρχουν σε αφθονία γύρω μας πλουσιοπάροχα.

Όμως δεν τα βλέπουμε, γιατί τα μάτια μας είναι στραμμένα στην τηλεόραση, στις εφημερίδες, στους επίδοξους σωτήρες μας, κρεμασμένοι από τα χείλη των φερέφωνών τους, οι οποίοι ως ψυχραιμοί και ψυχροί αναλυτές τεχνοκράτες, μας μπερδεύουν με ξενόφερτους οικονομικούς και όχι μόνο, όρους, που ο μέσος Έλληνας δεν καταλαβαίνει, τα προσπερνάμε, ενίοτε τα κατάστρέφουμε εν αγνοία μας ή από το άλλο σύμπτωμα της εποχής μας, τον ωχαδερφισμό μας.

Αναλίσκουμε την ζωή μας με την καθημερινότητα, πολλές φορές το 24ωρο δεν μας αρκεί, γιατί δημιουργήσαμε τόσες μεγάλες ανάγκες στην ζωή μας, και για την υποτιθέμενη άνεσή μας, που δεν μας φτάνει πλέον, ούτε ο χρόνος, ούτε και το χρήμα.

Αιχμάλωτοι της τεχνολογίας, της επίδειξης στον συγγενή και γείτονα, και στην προσπάθειά μας, να καταξιωθούμε κοινωνικά και οικονομικά, ξεχάσαμε τις

ρίζες μας, ξεχάσαμε τον προορισμό μας επί της γης, ξεχάσαμε ή μάλλον παραβλέπουμε το γεγονός ότι είμαστε με ημερομηνία λήξεως, ανά πάσα στιγμή της ζωής μας, ευάλωτοι, αναλώσιμοι με τελικό προορισμό ένα συγκεκριμένο χώρο του χωριού μας, ή της πόλης μας, με ένα σταυρό στο κεφάλι μας, ξύλινο ή μαρμάρινο ή ακόμη και χρυσό, το αποτέλεσμα είναι για όλους μας το ίδιο.

«Ω φύση! Από εσένα απορρέουν όλα και σ' εσένα επιστρέφουν όλα» (Μάρκος Αυρήλιος).

Δεν έχουμε ανάγκη λοιπόν των σύγχρονων οπτικοακουστικών μέσων για να

δούμε, να γευτούμε ή να διαβάσουμε το βιβλίο της φύσης αρκεί να παρατηρήσουμε βαθειά στο εσωτερικό μας, και θα βρούμε αυτά τα μέσα, για να απολαύσουμε αυτά που τόσο πλουσιοπάροχα και σε αφθονία υπάρχουν σε αυτή.

Θα κλείσω, όπως κάνω συνήθως, με την σοφία των αρχαίων προγόνων μας, η οποία ε-

μπεριέχει το πραγματικό νόημα της ανθρώπινης ύπαρξης.

«Συσώρευε, αν προτιμάς, μεγάλα πλούτη σπίτι σου και ζήσε τη ζωή σου μ' όλη σου τη δυνατή βασιλική μεγαλοπρέπεια, αν σου λείπει όμως η χαρά, τότε εγώ δεν αγοράζω όλα σου τα πλούτη ούτε με τη σκιά π' αφήνει πίσω του ο καπνός, διότι είναι σίγουρο πως δεν αξίζουν κάτι, μπρός στην αληθινή του ανθρώπου ευδαιμονία» (Σοφοκλής).